

सर्गः १ । पवनस्यानुकूलत्वात्प्रार्थनासिद्धिशंसिनः । रजो
 भिसुरगोत्कीर्णैरसृष्टालकवेष्टनौ ॥ ४३ ॥ सरसी
 ध्वरविन्दानां वीचिविचेपशीतलं । आमोदमुपजि
 घ्नन्तौ स्निग्धासानुकारिणं ॥ ४४ ॥ ग्रामेष्व्वात्मवि
 स्मृष्टेषु यूपचिह्नेषु यज्वनां । अमोघाः प्रतिगृह्णन्ता
 वर्ध्यानुपदमाशिषः ॥ ४५ ॥ द्रैयङ्गवीनमादाय
 घोषवृद्धानुपस्थितान् । नामधेयानि पृच्छन्तौ वन्या
 नां मार्गशाखिनां ॥ ४६ ॥

पवनेति । पुं किं तौ धूलीनां स्पर्शेन रहितौ अर्थात् सुदक्षि
 णायाः चूर्णकुन्तलः दिलीपस्य शिरोवेष्टनं घोटकखुरस्य
 धूलिभिरसृष्टमिति भावः कस्मात् हेतोः वायोः अनुकूलत्वात्
 किं वायोः मनोभिलाषस्य सिद्धेः सूचकस्य ॥ ४३ ॥ सरिति ।
 पुं किं तौ तडागेषु पद्मानां अतिदूरगामिनं गन्धं गृह्णन्तौ
 किं गन्धं लहरीणां सम्पर्केण शीतलं पुं किं आत्मनः निःश्वा
 सेन सदृशं ॥ ४४ ॥ ग्रामेष्विति । पुं किं तौ अर्घ्यदानात् अन
 न्तरं साक्षिकानां आशिषः स्वीकुर्वन्तौ किं आशिषः सफलाः
 कुत्र ग्रामेषु किं ग्रामेषु आत्मना दत्तेषु पुं किं पशुबन्धनस्य
 स्तम्भश्चिह्नं येषु ॥ ४५ ॥ द्रैयमिति । पुं किं तौ सद्यो घृतं गृही
 त्वा आगतान् प्राचीनाभीरान् वनेभववृक्षाणां नामानि
 पृच्छन्तौ किं वृक्षाणां मार्गे जातानां ॥ ४६ ॥